

Abstrakt

V posledních deseti letech se výrazně zvedl zájem o výzkum vysoké citlivosti, která je definována jako geneticky podmíněný znak charakteristický zvýšenou citlivostí a reaktivitou na environmentální a sociální podněty. Vysoce citliví lidé mají tendenci reagovat intenzivněji na emoční stres, jsou snáze přetíženi a čelí vyššímu riziku zhoršení svého psychického zdraví a well-beingu. Na druhou stranu, tito jedinci mají vyvinutější schopnost vnímat pozitivní stránky života a více profitují ze svého příznivého prostředí, což může naopak přispět jejich celkovému well-beingu. Na rozdíl od dřívějších studií, které se zaměřovaly na negativní dopady vysoké citlivosti na psychické zdraví, tato bakalářská práce zkoumá celkový vliv na osobní pohodu a životní spokojenost. Skládá se z literárně-přehledové a výzkumné části. Teoretická část definuje vysokou citlivost a well-being a shrnuje metody jejich hodnocení, zatímco empirická část analyzuje vztah mezi vysokou citlivostí a well-beingem, a mezi vysokou citlivostí a životní spokojeností. Výzkum probíhal pomocí dotazníkového šetření a data byly analyzovány korelační analýzou a regresní analýzou. Výsledky ukázaly, že vysoká citlivost má sice negativní vliv na well-being, nicméně nemá negativní dopady na životní spokojenost. V budoucnu by bylo přínosné podrobněji prozkoumat vztah mezi konkrétními komponentami well-beingu a faktory vysoké citlivosti.

Klíčová slova: vysoká citlivost; well-being; životní spokojenost